

Cal destacar ací l'interès i la diligència posats per Rosa Sayós, juntament amb altres persones de l'ADET, que feren les gestions necessàries perquè aquesta sessió matinal fos exitosa i ben conreguda.

L'acte es va cloure amb una exhibició dels Dansaires de la Vall del Ges.

Jordi DORCA

Crònica del solemne acte d'investidura com a doctor honoris causa del Dr. Josep Massot i Muntaner (15 d'abril de 2016). — Una de les primeres coses que vaig aprendre en iniciar els meus estudis universitaris fou que el coneixement de la Filologia Catalana passava, en gran mesura, pel monestir benedictí de Montserrat. Per aquell temps encara no havia sentit a parlar del màxim responsable de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, dom Josep Massot i Muntaner, que el passat 15 d'abril de 2016 fou investit com a doctor honoris causa per la cinc vegades centenària Universitat de València. La cerimònia, que omplí de goig i vestí de gala els membres del Departament de Filologia Catalana, tingué lloc al paranimf de la Universitat de València i estigué presidida pel rector magnífic, el prof. Dr. Esteban Morcillo. A més, comptà amb la presència de múltiples autoritats acadèmiques, entre les quals el rector magnífic de la Universitat de Murcia, prof. Dr. José Orihuela Calatayud, la majoria de vicerectors i diversos degans, com ara el de la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació, el prof. Dr. Carles Padilla. D'altra banda, entre les autoritats polítiques que desitjaren fer-s'hi presents figurava el Director General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme de la Generalitat Valenciana, Il·lm. Sr. Rubén Trezano, que hi assistí en representació de l'Honorable Conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports.

El Dr. Massot féu la seua entrada al paranimf flanquejat per dos padrins de luxe: els catedràtics de Filologia Catalana de la Universitat de València, i amics personals de l'homenatjat, Antoni Ferrando i Vicent Simbor. Al seu darrere, la comissió d'acompanyament estava integrada pels professors Joan Rafael Ramos, director de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana; Ramon Rosselló, exdirector del Departament de Filologia Catalana; Carme Gregori, representant de l'àrea de literatura contemporània, i jo mateix, en qualitat de secretari de la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació. Entre el nombrós públic que es féu present a la sala destacava una nodrida representació de familiars i amics del Dr. Massot, com ara: el Dr. Joandomènec Ros, catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona i president de l'Institut d'Estudis Catalans —recordem que Josep Massot hi presideix la Secció Històrico-Arqueològica—; dom Josep Miquel Bausset, monjo de Montserrat, que hi assistí en nom de l'abat; el Dr. Joan Veny, membre de la Secció Filològica de l'IEC i doctor honoris causa per la Universitat de València; els professors Damià Pons, Joan Mas, Margalida Tomàs i Pere Gabriel, que portaven la salabor de Mallorca i de la Societat Verdager; representants dels departaments de Didàctica de la Llengua i la Literatura —que s'havia adherit a la petició de reconeixement— i Prehistòria i Arqueologia de la Universitat de València; i també dels departaments de Filologia i Cultures Europees de la Universitat Jaume I i de Filologia Catalana de la Universitat d'Alacant, a més d'un parell de dotzenes d'estudiants i professors dels Departament de Filologia Catalana de la Universitat de València, entre els quals l'actual director, el prof. Dr. Emili Casanova, i el prof. Dr. Albert Hauf, catedràtic emèrit de literatura medieval.

Oberta la sessió de l'acte —en què també s'investia com a doctora honoris causa la sociòloga prof. Dra. Saskia Sassen, de la Columbia University—, el prof. Dr. Vicent Simbor, encarregat de pronunciar la *laudatio*, recordà els anys en què fou alumne, a la Universitat de Barcelona, d'un jove professor anomenat Josep Massot, «la saviesa del qual ningú no discutia»; i féu una repassada al sòlid currículum i a la llarga aportació filològica i històrica de l'homenatjat, farcida d'estudis,

«que, com dirien els universitaris francesos, és a hores d'ara *incontournable*, és a dir, que és impossible no tenir en compte». En aquest sentit, el prof. Simbor destacà també «la temàtica valenciana de la seua immensa obra», integrada per «una dotzena d'estudis entre els quals cal distingir els dedicats a Joan Fuster, Manuel Sanchis Guarner, Teodor Llorente i Germà Colón»; i acabà la seua intervenció expressant «el sentiment de l'admiració més profunda davant un genuí representant de la recta erudició i la generositat intel·lectual».

A continuació, tingué lloc la investidura; i, acte seguit, el Dr. Massot inicià la seua *lectio* rememorant els vincles històrics que l'uneixen a la ciutat del Túria, i recordant la primera vegada que la visità, en abril de 1975, «amb motiu de la presentació del segon volum de l'edició catalana del *Viatge pintoresc i històric* d'Alexandre de Laborde, que acabàvem de traduir i d'anotar a les Publicacions de l'Abadia de Montserrat». El pare Massot, que dedicà la seua lliçó a «L'obra del cançonero popular i les terres valencianes», assegurà que acceptava la distinció com «una gràcia deguda a l'amistat sense límits de tantes persones i a la generositat extrema d'aquesta universitat, a la qual em sento lligat per tantes coses i que a partir d'ara serà per a mi una nova *Alma mater*, al costat de la de Barcelona i de la de les Illes Balears». Finalment, hi intervingué el rector magnífic de la Universitat de València. A banda d'incidir en l'excel·lent i exemplar trajectòria científica del Dr. Massot, destacà la seua capacitat de gestió al capdavant de diverses revistes científiques i institucions culturals; i, sobretot, de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, «editorial de referència en la investigació humanística d'arrels renaixentistes» que dirigeix des de 1971. És possible accedir al text de tots tres parlaments a través d'aquesta adreça web: <http://bit.ly/29cWQ5n>

La vinculació del Dr. Massot amb la Universitat de València és llarga, i es remunta més de tres dècades enrere, al moment en què, una vegada creat el Departament de Filologia Catalana —que enguany aconsegueix el quaranté aniversari—, establí relacions personals amb alguns dels seus membres. De fet, la major part dels vuitanta-cinc títols de la col·lecció «Biblioteca Sanchis Guarner» i dels seixanta números de la revista *Caplletra* són fruit de la gestió directa de Josep Massot. A més de diversos conjunts d'estudis de la magnitud dels dedicats a Joan Fuster (1989-1994) i a Manuel Sanchis Guarner (1992), escriptors amb els quals —com també amb Vicent Andrés Estellés i Josep Lluís Bausset— mantingué una sòlida amistat.

La jornada finalitzà de manera distesa, amb el sopar de germanor que li dedicaren una vintena de membres del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de València. I és que pocs intel·lectuals catalans han influït tant —i continuen fent-ho— i han sabut guanyar-se d'una manera tan entusiàstica i unànime l'admiració i l'estima del gremi de filòlegs i historiadors valencians com ho ha fet el pare Massot.

Rafael ROCA
Universitat de València

Presentació de *Poètiques de viva veu. L'Arxiu sonor de poesia de Joan Colomines i Puig (18 de maig de 2016)*. — La Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida ha dedicat més d'un lustre a rescatar de l'oblit i posar en valor una petita part del fons que Joan Colomines i Puig va llegar a l'Arxiu Nacional de Catalunya. El projecte es va endegar amb un acord per a digitalitzar l'Arxiu Sonor de Poesia, els materials enregistrats a les lectures poètiques que organitzava el doctor Colomines sota el nom de Barbolles poètiques, les edicions sonores de poesia i la revista impresa *Poemes*. El resultat d'aquest treball s'ha fet públic a través de dos canals. Per una banda, es va començar a difondre en un primer moment en el marc del web del Corpus Literari Digital de la Càtedra i ara, finalment, un llibre elaborat per Josep Camps i Arbós i Joan Ramon Veny-Mesquida acompanya aquesta feina de difusió digital complementant els materials amb un detallat estudi